

1912

butlletí informatiu

juny 2011

Trineu de Miquel Àngel Martínez (foto: kabalacq.cat)

Agrupació Excursionista “Catalunya”

Rocódrom Festa Major Sagrada Família. 7 de maig de 2011 (foto: Xavier Sánchez)

Cova de les Meravelles. Sala del llac (foto: Julia Santamaría)

LA SOCIETAT CIVIL CATALANA

La nostra entitat, a punt de complir cent anys d'existència, ha format part des dels seus inicis de l'anomenada "societat civil catalana".

Aquest teixit social format per un conjunt de valors com són el voluntariat, l'altruisme, la pedagogia, i la ciutadania, entre molts altres, ha sigut bàsic en el nostre país, per a superar temps difícils que al llarg de la història han amenaçat la nostra pròpia existència.

Donades les circumstàncies actuals reivindiquem com a entitat i ara més que mai, el nostre paper a la societat, malgrat que les administracions (i sovint les més properes) ens imposen una cotilla difícil de superar a base de normatives, decrets, obligacions, etc, que fan més feixuc el voluntariat.

Tots sabem que entitats com la nostra funcionen tant per les iniciatives dels socis, com per la tasca d'un

membre de junta, com per l'altruisme d'un monitor, etc, i sobretot per la presència i participació de tots nosaltres a les activitats.

Des d'aquestes quatre ratlles, i ara que tenim ben a prop el **100tè-nari** de la nostra AEC, us animen a tots a col·laborar, organitzar i participar en les activitats que són el dia a dia de la nostra entitat i el nostre gra de sorra en defensa de la "societat civil". Tots som necessaris.

Í N D E X

3 EDITORIAL: La societat civil catalana

4 L'ENTREVISTA: Miquel A. Martínez

11 MUNTANYA: Ports de Beseit

13 E.R.E.: Coves de Benifallet

AGENDA D'ACTIVITATS:

15 MUNTANYA: Gra de Fajol;
Nocturna: Sant Llorenç de Munt

16 Calendari JUNY

17 Calendari JULIOL: Glacera a Chamonix

18 SENDERISME: Beget-Prats de Molló;
La Palma; CAIAC: País Basc

19 E.R.E.: "Les Grans Canaletes"

23 ITINERARI: Puig de la Cabrafiga

26 MUNTANYA: Olot-Mataró, Montnegre

28 MUNTANYA: Sant Jaume, Vic-S. Pere de Casserres

28 Elisabeth Eidenbenz

30 A.E.C.: Nous socis; Cava; Defuncions;
Pagaments

MIQUEL ÀNGEL MARTÍNEZ

Ha portat la nostra senyera als llocs més alts del món de l'alpinisme i el múixing

Per: Manuel Cabanillas

El Periódico es va avançar a l'èxit assolit pel nostre consoci Miquel Àngel Martínez publicant una entrevista (reproduïda en el butlletí d'abril de 2011) poc abans que participés en una de les proves de trineus arrossegat per gossos més dura del món, la Finnmark, recorregut de 1000 km "non-stop" que va completar classificant-se en la desena posició, un èxit sense precedents per al món del múixing de l'estat.

(foto: Kobalaq.cat)

Ara, una vegada forjat l'èxit el nostre consoci, repassa la seva agitada vida a cavall entre l'alpinisme i el món del múixing, dues activitats en les que ha portat la nostra senyera al llocs més alts del món.

Com vas descobrir el món del múixing?

Havia vist a TV algunes imatges sobre aquest esport i la veritat, com qualsevol imatge relacionada amb els esports de natura, em fascinava. Un dia vaig rebre una trucada telefònica preguntant-me si m'interessava un gos nòrdic. Li vaig preguntar a l'Helena

què li semblava i em va dir que no li semblava bé, que patiria molt quan es fessin grans i es morissin. Al cap d'una setmana el gos ja passejava pel jardí. Aquell estiu vàrem anar a veure una cursa de gossos de trineu sobre terra que es feia a prop de casa (a les Franqueses -Granollers) i a l'hivern vàrem anar a La Molina per veure l'última etapa de Pirena.

Perquè vas introduir-te amb el món del múixing?

Suposo perquè no sé fer les coses senzilles. Com que tenia un gos nòrdic volia fer-lo partícip de la meua

activitat de muntanya. De fet me'l vaig emportar a fer esquí de muntanya durant aquell hivern i primavera. Però: es podien fer curses de gossos nòrdics amb un sol gos? Com que la resposta va ser afirmativa ja em teniu preparant una bicicleta sense cadena, un arnés, una línia, un casc... i entrenar i entrenar per poder participar a la meua primera carrera (la Huspalsky) a terres gironines. Després uns esquís de fons, una pulka (trineu petit estirat per un gos) i ja hi vàrem ser.

Abans de iniciar-te, tenies gossos?

No, de fet em feien una mica de respecte. Jo sóc nascut i viscut durant 25 anys a Barcelona i mai m'havia passat pel cap tenir gossos. Sempre els havia vist des de lluny, però anar a viure fora de la gran ciutat em va permetre aquesta possibilitat, encara que vaig trigar molt a fer el pas ja que no era una figura que tenia en el meu imaginari quotidià.

Vas canviar el mon de l'Alpinisme pels gossos?

No era la meua intenció, però el resultat ha estat evident. En la meua última "gran fita alpinística": L'Alpamayo per la via Ferrari vaig deixar 30 gossos a casa 19 d'ells cadells i, malgrat la gran bona voluntat de l'Helena, va ser feixuc. Havíem fet la decisió de dedicar-nos a les curses trineus arrossegats per gossos i això volia dir, si ho volíem fer bé, una forta dedicació. De mica en mica els gossos varen ocupar una gran part de la nostra vida.

Com va encaixar la família la teua arribada al múixing?

Un cop superada l'entrada del primer gos el demás va venir ràpid encara que pas a pas. Durant un parell d'anys, i practicant l'esport entre 1 i 3 gossos. El canvi gros va ser al fer el salt a trineu. La gossera va anar creixent i la família adaptant-s'hi. En aquell temps el meu fill (L'Eloi) jugava a hoquei sobre patins i vàrem haver de viure si-

tuacions com dissabte matí: primera mànega de cursa, dissabte tarda: partit de hoquei i diumenge al matí: segona mànega de cursa. A vegades la distància entre la seu de la cursa i la del partit superava els 100 Km. Sortosament l'altre filla (L'Anna) sols va apuntar-se a basquet durant una temporada i era de les primeres. Més endavant l'Eloi també va participar en les carreres, l'hivern del 1999-2000 el va passar a Alaska fent d'ajudant en una gossera de prestigi i al final va dir que ja en tenia prou. Amb l'Helena ha estat diferent ja que amb ella he pogut compartir moltes de les activitats. L'alpinisme i les expedicions no estaven al seu abast i ho havia de fer sol (bé amb els companys). S'ha convertit en un dels pilars forts de l'equip.

Recordes el teu primer gos?

!tan! Li dèiem Urk, que no vol dir res. Encara tinc una foto seva al meu despatx tibant de mi en una sortida d'esquí de muntanya. Les primeres coses, en tot tenen un record especial. Els dos érem inexperts i ens costava posar-nos d'acord. Encara que no va durar gaire, ja que va desaparèixer un bon dia, junt amb la seva companya, la Laika. En les setmanes que va durar la seva recerca vàrem conèixer una gossera d'on va sortir la següent generació de gossos, en Gorg, la Denzie i la Eguelle. Aquestes dues últimes, unes veteranes huskies, són les que realment em varen ensenyar a mi.

(foto: Kobalag.cat)

Ara quants gossos tens?

Ara en tinc 30. Set són cadells (la propera temporada seran corredors de primer any) 11 adults amb edat d'entrenar i córrer i la resta (12) retirats amb un munt de quilòmetres a les potes i alguns d'ells amb 15 anys. (Els retirem abans de fer els 10 anys, encara que excepcionalment hi ha algun exemplar que encara té condició física per participar en curses).

Quant de temps t'ocupen al dia?

En un dia normal de feina l'Helena s'ocupa dels de casa (els més ganàpies, femelles en zel, i els que necessiten cures) i jo me n'ocupo de la resta de la gossera que tenim a uns 2 Km de casa. Normalment al matí, abans d'anar a la feina, ens ocupa una hora per netejar i donar una ració de menjar i al vespre una altre hora, mínim, per fer la segona ració de menjar, netejar omplir abeuradors, deixar-los fer algunes corredisses... Tota això des de que acabem les curses (finals de març) fins l'11 de setembre que comencem els entrenaments. Aleshores 2 cops per setmana fem un entrenament a Moià sobre 18 km. Tota la moguda comporta començar a les 8 del vespre i acabar a les 2 de la matinada (si no passa res especial). El di-

(foto: Kobalac.cat)

vendres carreguem la furgoneta amb els gossos i tots el estris necessaris en un remolc i cap a Sant Joan de l'Erm, o la Cerdanya o Monegros o allà on puguem entrenar.

Quina va ser la teva primera cursa i com va anar?

Va ser a Pals (Girona) una cursa anomenada Huspalsky. El recorregut era d'uns 6 Km. I el camí era sorrenc. O sia que amb la bicicleta malament. La primera mànega començava a darrera hora de la tarda i l'Helena i l'Eloi

havien hagut d'anar a jugar un partit de hoquei. Tant el gos com jo érem novells i molts dels altres participants també, sobretot en la meva categoria. O sia que amb el gos del corredor que sortia darrera meu enganxat al cul, 3 segons abans de prendre la sortida estàvem girats en direcció contrària a la marxa. Alguna ànima caritativa va ajudar-me. No va anar malament del tot

2 cops per setmana fem un entrenament a Moià sobre 18 km. El divendres carreguem la furgoneta amb els gossos i tots el estris necessaris en un remolc i cap a Sant Joan de l'Erm...

però és clar hi havia moltes coses a millorar. Anys després guanyava la meua categoria amb 6 gossos fent el millor temps.

Quants cops has participat en curses de llarga distància?

Amb la d'aquest any porto dos Grands Odyssee als Alps (700 km per etapes), tres de 500 km non-stop a Finnmark, 1 de 600 km a Femund i 5 de 1000 km "non-stop", també a Finnmark.

Què significa el lloc conquerit amb aquesta darrera edició d'una de les proves més importants del món?

A Europa és la més important de bon tros. I està entre les tres primeres del món. No és sols per la distància recorreguda (que també) sinó per la dura climatologia i orografia per

on transcorre, a la tundra de la Lapònia noruega per sobre Finlàndia i a tocar de la frontera russa.

Quin percentatge de culpa té Helena, la teua parella, amb la fita aconseguida?

Difícil m'ho poses. D'entrada sense el seu suport no podria dedicar tant de temps als entrenaments, ella té cura de la part d'alimentació i salut dels gossos. Però si haig de dir un percentatge, així tipus pastel, diríem que entre els gossos i jo tenim la culpa de un 50 %, un 25 % l'hem de repartir en diferents percentatges a gent que ens ha ajudat (alguns de molt a prop) per tant li queda un 25% de culpabilitat. Com vaig escriure un dia, és el puntal de les persones clau que han fet possible aquest somni. Encertadament ella també va escriure fa temps: El múixer és la clau de l'èxit i el handler (ella en aquest cas) és la clau del no fracàs.

Un cop assolida una fita important, en tens d'altres?

D'entrada seguir donant guerra, que ja és molt. I així com a primer objectiu acabar el segon cicle de 5 anys acabant la carrera amb un tir de gossos entrenats totalment a Catalunya (de la meua gossera) i a poder ser fer-ho pel centenari de l'Agrupada (hivern del 2013). Es un objectiu que, ajudats per en Jep, ens vàrem posar l'any passat, En portava set i en mancaven tres, ara sols en manquen dos.

(foto: Kobalaq.cat)

Recordes quan vas entrar a l'Agrupar?

D'això ja en fa molt de temps, encara no tenia 20 anys. Venia, com d'altres, de l'Agrupament Escolta Torres i Bages. La primera sortida que vaig fer va ser una Setmana Santa per fer esquí de muntanya. Tinc algunes coses esborrades però recordo com si fos ahir a en Jordi Pino i la Cata. En aquell pis de la plaça del pi vaig conèixer molts amics i vàrem gestar plegats, moltes de les activitats que hem anat realitzant durant una pila d'anys.

Que significa per a tu l'Agrupar?

Em va donar, en primer lloc, la possibilitat de conèixer la muntanya des d'un punt diferent al de l'escoltisme. El plaer de la espeleologia, l'escalada, l'esquí de muntanya, l'alpinisme, la competició. En aquell pis de la plaça del Pi vaig conèixer molts amics i vàrem gestar plegats, moltes de les activitats que hem anat realitzant durant un pila d'anys. Des de la travessa integral als Pics d'Europa amb esquís, fins l'ascensió al Cho-Oyu, passant per la travessa integral als Pirineus o l'expedició al Palcaraju (Andes del Perú).

Muntanya, esquí, immersió, múixing: Podries decidir?

Com ja saps i pots veure soc un cul inquiet, però cada activitat ha tingut el seu moment. Sempre he intentat donar el millor de mi mateix en cada

(foto: Kobalag.com)

una d'elles. Actualment el múixing em permet estar en l'élite de la competició i seguir en contacte amb la muntanya molt sovint. És un món molt absorbent en el que puc aplicar tots els meus coneixements: habilitat amb les cordes, orientació, supervivència en llocs hostils, ... tot això amanit amb uns gossos, que si ho has fet bé, ho donaran tot per tu. Són uns éssers vius increïbles.

Quin record tens del Cho-Oyu?

Arrivar a una fita com aquesta (8201 Am) un dels sostres del món pot significar la culminació d'alguna cosa, per a mi va ser un gaudi irrepetible, no pel fet d'aconseguir el cim (que també) sinó per com el vàrem aconseguir, tres amics a la manera antiga, recollint diners subhastant pintures fetes per pintors del país per aquest motiu, fent la marxa d'aproximació amb portadors

des de Jiri, després amb iacs, passant pel Nang-pala, ... Una demostració que per fer les coses s'hi ha d'estar, ser insistent i persistent, desitjar-ho molt, somiar-ho.

El teu millor record tant al món de la muntanya com al del múixing.

Sortosament en tinc moltíssims, des de la meua primera escalada (al Burret de Sant Llorenç) fins el mateix Cho-Oyu. No voldria fer una llista d'activitats de les que em sento orgullós i que em porten bons records, com les que he anomenat abans gestades dins l'Agrupada, però hi podríem afegir les clàssiques escalades montserratines (Cavall per davant, Frare, Bisbe, Mòmia...) i a d'altres indrets (Tozal, Naranjo, Peña Vieja, Cilindre, Crestes del diable, Canal central dels Astazús) ascensions al Mont-Blanc per la Brenva, o el petit Capucin, o la Dent du Geant, o el Dru, o les 3 cimi de Lavaredo, o a l'Alpamayo (Andes del Perú) o l'expedició a la costa oest de Groenlàndia o de les curses o rallis d'esquí de muntanya on havíem aconseguit meritoris pòdiums. De tots ells, i tants d'altres, en tinc records molt bons.

Darrerament els millors moments són quan creues la línia d'arribada de les curses de trineus, sobre tot, el de la meua primera carrera. Estem tot un any treballant i preparant i just en un ins-

tant culmina tot, et quedes sense res, l'adrenalina a tope.

I el pitjor?

La decisió de deixar córrer el cim del Palcaraju, quan estàvem al coll, Per mi, vàrem fer una mala gestió com a grup i això sempre m'ha deixat un mal regust. No per abandonar, ja saps que molts cops a la muntanya un abandó a temps és una victòria, sinó pel fet de que no va ser la muntanya la que va dir que no, sinó que ho vàrem fer nosaltres i ha quedat un cert regust a fracàs.

Voldria oferir a l'Agrupada una sessió amb imatges sobre la carrera a Finnmark (la de 1000 km) fetes per mi en competició.

Que t'agradaria que fes l'Agrupada pel 100tenari a celebrar el proper any?

Més aviat hauria de dir que podria fer jo per l'Agrupada en el seu **100tenari**. Tinc, des de fa temps, una idea al cap que m'agradaria fer: és poder oferir una sessió amb imatges sobre la carrera a Finnmark (la de 1000 km) fetes per mi en competició. Fins ara tot el que tinc són fotos i vídeos dels dies dels entrenaments o fets per la gent que segueix la cursa però quasi sempre en els punts de control. En aquests 2 anys intentaré fer-ho per poder-ho presentar a l'Agrupada i m'agradaria portar un banderí de l'entitat, en el seu honor, en el moment de creuar la meta per 10è cop •

CAP DE SETMANA ALS

PORTS DE BESEIT

Per: Maria Jesús Salvador

30 d'abril dissabte, ens trobem a Palau Reial com altres cops, però aquest és per fer un cap de setmana que recordarem sempre amb molta il·lusió i la veritat és que va sortir rodó.

El temps ens deia que tindríem molta pluja i ja ho teníem coll a vall i assumit, però la veritat és que la Natura és sàvia i va estar al nostre costat, sap que la respectem molt. Ens posem en marxa i no parem fins passat Vandellòs, per fer l'esmorzar i després cap a Beseit on hi tenim el nostre allotjament.

Un cop deixat el petit equipatge ens posem a fer una excursió cap el camí del Matarranya. Va ser fantàstica, no creiem poder arribar fins al final perquè havia molta aigua i els núvols estaven una mica negres, però com que el paisatge valia la pena vàrem intentar-ho a veure si la dea Natura ens ajudava i com he dit abans així va ser, vam arribar fins al final "Les Gúbies del Parrissal", un indret idíl·lic. Va valdre la pena acabar xops. Ho tornàrem a fer mil cops només per veure aquest paisatge per molts de nosaltres completament desconegut.

Quan acabàvem l'excursió el sol ens va vindre a saludar i després agafem el camí de Vall-de-roures per conèixer aquest poble. Quan arribem ens trobem amb una concentració de

motos Harleys.

Visitem el poble i prenem alguna cosa en una terrasseta d'una de las seves places amb encant especial i com és lògic comprem i fem consumisme dels productes de la terra (com cal). Ha valgut va pena vindre a aquest poble de Terol de parla catalana.

Ens encaminem cap a Beseit, on hi tenim les nostres petites suites i on ens donaran de sopar, tot molt bo, tan el menjar com el servei. Anem a dormir per a l'endemà estar descansats.

Ales 9 del diumenge, anem a fer l'esmorzar i ens dirigim cap a Horta de Sant Joan, ens hi espera en Miquel Peinado per fer l'excursió a l'ermita de Santa Bàrbara, ara ja som 12.

Sortim des del convent de Sant Salvador, un convent del segle XII dedicat a

la Mare de Déu dels Àngels. En aquest lloc la majoria de nosaltres omplim la cantimplora a la font que es troba als peus d'aquest convent i comencem l'excursió a l'ermita de Santa Bàrbara. Déu n'hi do l'ermita, si la pujada és "pujada" la baixada per l'altre costat és quasi recta i plena de pedres, alguna que altra caiguda de cul, però tots vàrem arribar sans i estalvis, és que som de l'Agrupada i és que l'excursió s'ho valia. Aquelles terres de l'Ebre són les grans desconegudes per la majoria de la gent, és per això que ningú s'esperava que podés ser tan bonic, fins i tot els que ja hi havíem estat, varem gaudir molt.

Quan vam arribar altre cop al Convent de Sant Salvador, vam pujar als cotxes per anar a Benifallet, allí ens esperava en Joan Tarruella amb més gent de l'ERE, perquè es feia un dinar de germanor que fan cada 1 de Maig. Vàrem dinar tots junts una paella boníssima, en varem poder repetir, amb

vi de la terra, postre i rom cremat i després en Roger, el fill del descobridor de gran part de les coves de Benifallet, ens les va ensenyar, si la comarca és maca per fora, per dintre de la terra és una "passada".

A mi personalment el cap de setmana s'en va fer molt curt, m'hagués agradat poder veure més coses. Aquelles terres tenen molt per ensenyar, la seva gent és senzilla i gaudeix de la bellesa que tenen. Un gran exemple de la senzillesa de la gent és el nom de la Verge a la que dedicaven el dia, com que se la varen trobar a dalt de la muntanya li van donar el nom de la Mare de Déu de Dalt.

Amb no gaires ganes vam agafar els cotxes tot dient que aviat tornariem, perquè hi ha moltes coses per veure.

Tornarem, ja ho crec que tornarem... A les Roques d'en Benet, a l'olivera més antiga d'Europa, a la cova Meravelles. Tota la comarca és única des de la seva manera de parlar, d'acollir a la gent, del seu paisatge, crec que per això en Picasso va passar un temps de la seva vida en aquests indrets, perquè com a geni que era, sabia valorar els encants d'aquesta comarca.

La veritat és que vam gaudir molt i pensem tornar-hi, jo personalment ho desitjo de tot cor.

Perquè si una cosa vull dir, és que si el paisatge va ser meravellós, la companyia del cap de setmana s'ha de qualificar amb una nota de DEU ●

Dinar de germanor (foto: Marty Gálvez)

CAP DE SETMANA A LES COVES DE BENIFALLET

*Molt a prop de la població de Benifallet,
es troben les Coves de Benifallet.
Són les més famoses i conegudes de tot el territori.*

Per: Maty Gálvez

Sala Meravelles (foto: Maty Gálvez)

El dia 1 de maig se celebra la diada de les Coves, en commemoració a la seva descoberta, la primavera de 1968 per l'Espeleoclub de Gràcia (Barcelona), en una campanya que van fer a la Serra de Cardó, i s'organitzen actes per aital ocasió a la mateixa zona d'accés a les coves i alguns membres de l'ERE –Julio, Yolanda, Xavi, Núria i Maty- amb algun membre de Muntanya –Lourdes- i un membre del SIRE –Albert- varem anar a explorar algunes coves i varem gaudir amb la companyia de 25 membres de la secció de muntanya que estaven realitzant una excursió pels Ports i van aprofitar per venir a visitar les coves turístiques i fer un bon àpat tots plegats.

Les dues úniques coves que actualment es poden visitar són la cova Meravelles i la cova del Dos, les dues sorprenents i excepcionals per la seva bellesa.

La Cova Meravelles

És una cova que podem visitar una part com a turistes i es tracta d'una cova amb formacions increïbles i estranyes que té un recorregut total de 510 m. Les diverses sales que la componen, i els capritxos que la natura ha anat formant amb el lent degoteig de les filtracions d'aigua al llarg dels anys recrea diversos animals com ara un drac, un porc senglar fins i tot la cara d'un elefant que es troben amagats per la sala dels llapis, la sala de l'auditori i la sala de la música.

Cova del Dos (foto: Maty Gálvez)

La Cova del Dos

Atès que també està oberta al públic, encara que no en la seva totalitat com ara la Cova de les Meravelles, ens trobem amb reproduccions de troballes arqueològiques del Neolític. Gràcies al nostre guia Roger –fill d'un dels descobridors– ens porta a descobrir la Cova del Dos i la Cova de les Meravelles més enllà de les parts més visitades. Estalactites i estalagmites, columnes, banderes, colades, macarrons, “gours” amb aigua, excèntriques..., formacions variades que no ens deixen indiferents.

Bandoler Xafarroca

La Cova de Xafarroca

Catalunya va arribar a ser una terra de bandolers. El bandolerisme, estava a sota les ordres dels nobles. Aquests bandolers, moltes vegades, venien de les classes populars. El nom de la cova prové del bandoler Joan Xafarroca, membre de la quadri-lla de “Joan de Serrallonga”. Durant la primera part del segle XVII, els bandolers van ser perseguits. Alguns van ser condemnats a mort, com Serrallonga i d'altres van poder trobar refugi en algunes coves. Membres del ERE, volien saber com era aquesta cova per poder-nos acostar a la vida d'aquest bandoler amb el nostre guia que ens porta pel seu

recorregut. Ens va sorprendre l'aspecte de les parets sense gaires concrecions, seca i polsosa i amb gran recorregut.

Cova Marigot (foto: Mary Gálvez)

La Cova Marigot

Aquesta cova humida i enfangada amb un recorregut de 546m té una reixa. Una vegada a dintre s'han de passar per diverses gateres i passos estrets com ara el “pas del Mossèn” que ens fan suar de valent, però l'esforç és recompensat amb sales plenes de concrecions especialment les excèntriques. A més de les clàssiques estalactites i estalagmites, a la cavitat es troba un gran nombre formacions i estructures variadíssimes. Una cova que no s'hi han de tenir miraments ja que sortim empastifats de fang de cap a peus. Un cop fora de la cova, només calia recuperar forces amb un bon plat de paella i vi amb els nostres companys del la secció de muntanya.

Agrair la col·laboració del nostre guia Roger que de tant bon grat ens ha acompanyat per aquest indret ple de llegenda i misteris encara per descobrir ●

muntanya

GRA DE FAJOL (2.710 m)

PER VALLTER (Ripollès)
diumenge, 5 de juny

Tipus d'activitat: Muntanya

Oberta a: Socis exclusivament

Hora de la sortida: 7:30

Lloc: Estació de Sant Andreu Arenal.
(Fabra i Puig / Meridiana)

Recorregut: uns 10 quilòmetres

Desnivell: + 650 m, - 650 m

Dificultat: Mitjana / alta

Transport: Vehicles particulars

Durada prevista: 2 hores de pujada i 1:30 de baixada. Total unes 4 hores.

Material: Botes de tresc, roba d'abric, paravents, gorra, crema, aigua.

Àpats: Cal dur esmorzar i dinar que farem a peu de cotxe.

Informació: Dijous, 2 de Juny, 20:00 h, a la seu de l'Agrupació.

Vocals: Pino i Cata.

(tel. 93.319.06.72 - 685.373.858)

Resum de la sortida:

Aquesta ruta, que es desenvolupa per la part Alta de la vall del riu Ter, és senzilla i còmoda. Per fer-la només requereix de trobar bon temps. Tota l'excursió es desenvolupa per alçades que van des dels 2.100 metres fins els 2.800, el que li dona un caire d'alta muntanya i permet veure valls de modulació glacial.

També podrem veure el naixement del riu Ter i grans pastures. A la part final, ja en el mateix cim, trobarem uns fantàstics marbres blancs, formats per calcita de gran puresa. També gaudirem de molt bones vistes en totes direccions ●

muntanya, nocturna

SANT LLORENÇ DEL MUNT (1.095 m)

Dissabte, 2 de juliol

El juny del 2010, igual queenguany, varem proposar aquesta sortida nocturna, per a gaudir de la muntanya sense haver de suportar les calorades de l'estiu, la participació va ser massiva i per això proposem de repetir-la, aquest any pujarem per la **canal del Cavall Bernat** i soparem estirats en un prat, cal tenir present que enguany tindrem lluna nova, es dir que el camí de tornada serà totalment a les fosques.

Itinerari de fàcil recorregut apte per a tothom.

Itinerari: pujarem per la canal del Cavall Bernat, per anar a trobar el camí de Can Poble i el camí de l'Hort dels Monjos, fins a Sant Llorenç del Munt, el retorn el farem pel mateix camí.

Tipus d'activitat: Senderisme

Oberts: A socis i familiars.

Recorregut: Uns 6,4 Km (3,2 + 3,2)

Desnivell: + 390 m, - 390 m

Dificultat: Baixa (cal pujar per una canal)

Transport: Cotxes particulars

Lloc de trobada: a) Fabra i Puig

b) Gasolinera Km 8, carretera (BV-1221) de Matadepera, Km 1,75

Hora de sortida: a) 17:30h b) 18:15h

Durada prevista: 2h.

Hora de tornada: 24 h.

Material: Calçat de senderisme, frontal o fanalet.

Informació: A l'Agrupació el dijous, 30 de juny, a les 20 h

Vocal: Domènec Palau i Anna Tomàs.
(tel.932 10 85 41 – 671 40 60 30)

Nota: Cal portar sopar, aigua, roba de mig temps, paravents, flassada o altre per jeure per terra, recordar que l'any passat algú va passar fred ●

dc 1	A.E.C.	Diada del soci
ds 4-5	muntanya	Senderisme: Beget, Malrem, Prats de Molló...
ds 4-5	infantil	Sortida conjunta a Gombreny
dg 5	muntanya	Gra de Fajol (Pino i Cata)
dm 7	A.E.C.	Reunió de junta
ds 11-12	infantil	Sortida
ds 11-12	E.R.E.	Otxabide Pagozabala Ganeko Axpea
ds 11-13	caiac	País Basc
dm 14	veterans	Reunió mensual
dj 16	caiac	1a Trobada preparatòria vacances Croàcia, 20 h
dv 17	eqüestre	Vallfogona de Ripollès
ds 18-19	muntanya	Camí dels Enginyers (Pere Mansilla)
dv 24-26	caiac	Illes d'Hyères (Costa Blava)
dv 24-26	S.E.A.M	Dent d'Orlu
ds 25	E.R.E.	Sortida d'autosocors (pràctiques CIATE)
dg 26-10	infantil	Campament grup grans i mitjans
dll 27	glacera	Sessió informàtica de l'estada a Chamonix
entre setmana	caiac	Sessions de tallers tècnics en piscines
tots els dilluns	cultura	Curset de sardanes (19:30-20:30 h)
data a determinar	E.R.E.	Travessa Hundidero-Gato

ds 2	muntanya	Nocturna a Sant Llorenç del Munt
dg 3-10	infantil	Campament grup petits
dm 5	a.e.c.	Reunió de junta
ds 9	caiac	Curs de caiac de mar. Nivell I
ds 9-10	muntanya	Tossa Plana de Lles (Pino i Cata)
dg 10	caiac	Curs caiac de mar. Nivell II
dm 12	veterans	Reunió mensual
ds 16	muntanya	Senderisme nocturn. Serralada de Marina
ds 16-17	caiac	Costa Brava
ds 16-17	s.e.a.m.	Alta muntanya: Pirineu aragonès
ds 30-31	caiac	Costa Brava
agost	caiac	Proposta: Croàcia
agost	muntanya	Senderisme per l'illa de La Palma (Canàries)
agost	glacera	Estada de formació d'alpinisme a Chamonix

ESTADA DE FORMACIÓ D'ALPINISME A

CHAMONIX

DE L'1 AL 7 D'AGOST DE 2011

Sessió informativa de l'estada:

Dia 27 de juny, a les 20 hores.

Lloc: Agrupació excursionista "Catalunya".

SENDERISME

Dissabte, 4 de juny

amb extensió a diumenge

ITINERARI 1

Beget – Coll de Malrem – Prats de Molló. 20 Km.

Desnivells: +1.000 m -1.000 m

ITINERARI 2

Beget – Coll de Malrem – Rocabruna. 12 Km. Desnivell: +600 m -150 m

Sortida conjunta dels dos grups de senderisme. Aquesta és una oportunitat per anar per uns indrets històrics que van marcar la vida de molts compatriotes al finalitzar la guerra civil. També és una etapa pendent de fer, del camí del Nord Mataró-Canigó i que creiem que pot ser un bon moment per anar-hi.

Aquesta excursió la volem compartir amb tothom i fer dos grups amb dos recorreguts diferenciats. Un per arribar fins a Prats de Molló i l'altre per anar a dinar a Rocabruna o Camprodon.

A la tornada també es poden fer dos grups uns que es quedin a Ripoll dormint a la Fonda i pujar el diumenge a Núria o a La Molina i fer la tornada amb tren.

I encara hi a un altra possibilitat: anar de visita cultural i visitar Beget, Rocabruna i Camprodon.

Hora de sortida:

6,30 Sagrada Família (Provença -Sardenya)

6,45 Fabra i Puig

Preus:

Grup de restaurant o cultural:

Soci: 41,00€; Soci online: 46,00€;

No soci: 54,00€ (inclou assegurança)

Grup de carmanyola:

Soci: 25,00€; Soci online: 29,00€;

No soci: 34,00€ (inclou assegurança)

Donada la llunyania dels llocs i la durada de l'excursió més llarga, tenim previst arribar a Barcelona més tard de les nou del vespre •

LA PALMA 2011

del 16 al 23 d'agost

Aquest any, a l'Agrup, tornem a fer senderisme a La Palma, de l'arxipèlag de **Canàries**. Fins ara, som 16 persones que volem gaudir dels seus privilegiats paisatges.

Si encara no saps què fer aquest estiu, tens una excel·lent oportunitat per conèixer una illa al mig de l'Atlàntic que té tots els elements per a que cada dia sigui una aventura inoblidable.

Posa't en contacte amb Secretaria per conèixer les condicions i poder fer la reserva del teu viatge •

CAIAC

Al País Basc

11-13 de juny de 2011

PROGRAMA

Dissabte: Zona d'Urdaibai (Biscaia) (reserva de la biosfera i paratge encisador). A la tarda caiac per l'estuari. Zona amb aus i unes vistes i diversitat de paisatge aclaparadors.

Diumenge: farem un recorregut pel Cap d'Ogoño, Elantxove, Sant Juan de Gastelugatxe (illot unit a la terra amb una passarel·la amb arcs), i el Cap de Matxixaco.

Dilluns: mig dia d'onades per Laida

PARTICIPACIÓ A LES DESPESES:

Amb caiac propi: Soci (10€); on-line (15€); no socis (20€).

Sense caiac propi: Soci (90€); on-line (100€); no socis (110€).

Assegurança: 5 €/dia de navegació

Informació: Santi 655 802 556

Reunió: 9 de juny a les 20 h •

“LES GRANS CANALETES”

*4 membres del ERE –Julio, Miquel, Ramon i Maty-
i 4 membres d’altres clubs –Núria, Siscu, Albert
i en Josep- decidim fer una sortida a
“Les Grans Canaletes “ que figuren avui
entre les coves més boniques de França
i són un dels indrets més visitats de la Catalunya Nord.*

Cova Canaletes (foto: Ramon Ignasi)

(Escrit per: Maty)

La cova de les Grans Canaletes es troba a 300 metres del recinte medieval de Vilafranca de Conflent, a la carretera de Cornellà de Conflent i Vernet, a Catalunya Nord.

Canaletes és un sistema complex, el més gran dels tres, amb diverses entrades. Consta de dos nivells diferents, amb 21 i 5.5 km de desenvolupament respectivament, en total, 26.5 km explorats i topografiats de galeries. És l'única de les tres que té una petita part habilitada per a la visita turística.

Entrem per Gran Canaletes, una passarel·la metàl·lica ens facilita l'accés a la Sala d'Angkor. Sorprenen pensar com s'ha pogut muntar sem-

blant cobert sense haver trencat les nombroses formacions.

A partir d'aquí, un cobert metàl·lic ens facilita el pas cap a les altres galeries. —Recorregut només accessible als federats- fins arribar al campament base. Una vegada deixat tot al bivac, ens dirigim primer a explorar la Gran Galeria que és on ens trobem per posteriorment ficar-nos al ramal de la Galeria Inferior de Canaletes fins a la seva fi.

Ens dirigim cap a la Gran Galeria amb la càmera guardada sense entretenir-nos massa cap un dels sectors més bonics de la cavitat. Seguim per la Galeria Inferior de Canaletes fins que la temptació de començar a fotografiar ens venç i en Ramon i en Josep acaben treient tot l'equip (flaixos, trípode, etc.), realitzen unes fotografies espectaculars que podreu veure en la pròxima sessió fotogràfica de l'ERE. Aquesta cavitat és còmoda per a fer fotos i la temperatura és molt agradable, i llevat de zones concretes, l'única dificultat en general és l'orientació en un gran laberint de galeries però amb el nostre guia Herrerias ho teníem força fàcil. A més, no calia tragar el material de progressió vertical !!!

I Part

Galeria Blanca i Aragonites

(Escrit per: Julio)

Situats a la Gran Galeria a uns 50m de la sala del campament, trobem la bifurcació amb la galeria inferior de Canaletes. La morfologia d'aquest primer tram és fluvial emmascarat per alguns blocs caiguts i amb la base constituïda per dipòsits de sorra.

En aquesta direcció arribem a la sala del Lleó on les filtracions han donat lloc a formacions de gran bellesa i una gran varietat de espeleotemas (banderes, colades, macarrons, etc.), en aquest punt realitzem una petita grimpada amb el suport del companys i una gatera entre formacions que dóna accés cap a la galeria de la sala blanca —que està més elevada— tenim un pas molt estret entre colades de gran bellesa, sostres curulls d'estalactites i parets completament blanques.

Uns metres més endavant ens trobem la Sala Blanca una bonica cambra Immaculada on aprofiten per fer un gran repertori de fotografies. Poc a poc la cova va canviant passant de sales grosses a petites de llocs molt poblats de formacions i d'altres amb sorra i parets nues, i després d'algun que d'altre pas estret entre flocs i pedreres de rocs fragmentats arribem a la Sala dels Aragonites. D'aquesta sala circular en surt un altre túnel que marxa cap a altres sectors de la cova com ara la sala del fang, on ens trobem l'esquelet d'un ratpenat.

Un cop a la Sala dels Aragonites les seves parets recobertes d'unes grans masses d'Aragonites blancs de diverses mides que passen des de la mida d'un bolígraf a un cabell, ens deixen meravellats, així que amb les càmeres en mà aquests espeleòlegs aficionats a la fotografia —amb els que m'hi haig d'incloure— van eternitzar aquestes formacions tan esplèndides. Un cop finalitzat els reportatges fotogràfics ens dirigim cap el campament a dormir i gaudir del sostre del campament i d'un bon dia de feina.

Estada al campament

(Escrit per: Ramon)

La veritat és que el tema de fer una acampada a aquesta cavitat ja feia uns mesos que ens voltava pel cap. Va ser en una exploració que vàrem fer el novembre del 2010, just al passar per la sala que s'utilitza de campament base per explorar aquesta cova, que ens vam il·lusionar amb la idea. En aquell moment va néixer la idea d'aquesta exploració. La veritat és que el lloc és estratègic com a punt d'origen dels diversos recorreguts que hom pot efectuar dins d'aquest gran complex. El camí per arribar a aquesta sala des de l'entrada de la cavitat no és excessivament llarg i, a la vegada, té una relativa comoditat, el que ens va permetre carregar, en un sol viatge, a més del sac d'exploració i equips fotogràfics, la motxilla amb el material d'acampada i els queviures.

Aquesta comoditat en l'aproximació ens va permetre poder allotjar-nos en aquesta "suite presidencial" amb gran confort. Podeu imaginar per un moment la gran sort de dormir en una cambra decorada amb precioses formacions naturals i un sostre guarnit amb una profusa i magnífica decoració d'estalactites blanques?

Aquest confort va fer que tornats d'11 hores d'exploració per arribar i fotografiar la Galeria dels Aragons, ens permetessin fer un agradable descans per reprendre les 6 hores de progressió un xic més antipàtica que la del dia anterior, per accedir a uns indrets tant o més magnífics que els explorats abans de dormir. El bon descans en aquest marc d'excepció, ens va posar a punt per completar l'objectiu d'aquesta sortida, l'exploració i reportatge fotogràfic d'aquestes dues impressionants galeries d'aquesta cavitat excepcional.

Cal destacar d'aquest moment de recolliment viscut al campament, la bona companyonia que existí entre tots els integrants i les ganes amb que s'agafa un bon àpat ben elaborat. La qualitat dels materials de descans van permetre 7 hores de son plàcida. La gresca, el canvi d'impressions sobre el recorregut explorat, els comentaris i l'intercanvi de coneixements sobre les tècniques de fotografia subterrània i la preparació de l'exploració de l'endemà van ser el preludi del ja esmentat merescut bon descans.

Cova Candeleres (foto: Ramon Ignasi)

II Part

Galeria del riu del serpent

(Escrit per: Miquel)

Per a aquesta exploració deixem el còmode replà on hem dormit i avancem en direcció oest, seguint la gran galeria, que té unes dimensions considerables, fins a l'anomenada sala gòtica, lloc d'on surten tant la galeria del riu del serpent com la galeria superior del riu serpent, situada a una cota més elevada.

La galeria és bàsicament horitzontal, encara que de tant en tant cal fer alguna grimpada i desgrimpada per superar alguna pila de blocs caiguts o bé algunes formacions. La progressió és còmoda, encara que tot té unes mides més reduïdes que les de la galeria principal.

Després d'una bona estona de progressió arribem al punt on cal deixar la galeria del riu serpent, que continua diversos centenars de metres, encara que sense massa punts a destacar. Nosaltres ens enfilem amb una fàcil grimpada fins a la part més incòmoda de l'exploració, uns 150 m de galeria de sostre baix, on cal avançar de quatre grapes o arrossegant-se.

El terra sovint és de sorra fina, i pel fet de progressar amb les mans a terra cal tenir cura d'evitar que entri als ulls, cosa que hauria provocat molèsties innecessàries. De tant en tant hi ha trams de terra dur, a causa de les colades, llavors qui pateixen són els genolls.

Progressivament el sostre es va elevat, símptoma que estem arribant al nostre objectiu d'avui, la galeria del Riu Blanc.

Un cop arribats a aquesta galeria comprenem que el nom li és molt escaient. El terra està recobert de petites formacions blanques, i s'intueix que en algun moment havia estat ple d'aigua, ara desapareguda.

Per tal de no deteriorar les delicades formacions decidim deixar els sacs que hem arrossegat per les gateres a fora i entrem amb una cura extrema, fent passos acrobàtics de punta a punta d'estalagmita, aconseguint no deixar trepitjades enmig del blanc. En un petit ressalt col·loquem una corda per a ajudar-nos a progressar i accedim a un tros molt concrecionat on conviuen tot tipus de formacions, destacant gran quantitat de macarrons.

Finalment un breu pas estret ens porta a una gran sala formada per enfonsament del sostre. Aquí no hi ha cap mena de formació, en el seu lloc, una tartera inclinada ocupa tota la part nord de la sala.

Tot vagant pel perímetre de la sala una nova grimpada ens porta a una saleta encara més remota, aquesta sí recoberta de colades blanques, talment com si fóssim en una cova de gel.

Tot acomiadant-nos d'aquest petit però entranyable racó retornem fins a l'entrada del Riu Blanc, on un dinar frugal ens dóna forces per a la tornada. Mentre retornem al campament subterrani fem diverses parades per fotografiar trams especialment decorats. Aquí els nostres experts en fotografia aconsegueixen una bona quantitat d'imatges de gran bellesa.

Finalment, a l'enllaç amb la Gran Galeria trobem a terra, just davant els nostres peus (incomprendiblement no l'hem vist a l'anada), el motiu que dona nom a la galeria: les restes d'una petita serp totalment recobertes de formació!, l'hem estat buscant i no l'hem trobat fins ara.

Al cap d'uns centenars més de metres l'acollidor campament ens dóna la benvinguda. Recollim el material i ens encaminem cap a la sortida, amb moltes ganes de tornar a visitar aquesta cavitat tan interessant i de la qual només n'he fet un gustós tastet ●

PUIG DE LA CABRAFIGA

(614 m) BAIX CAMP

Per: Pino/Cata

Aquest cim format de pedra calcària, pertany a la serralada litoral catalana, en un indret que es troba en front de la costa de l'Hospitalet de l'Infant.

Les seves aigües per diverses torrenteres eixutes marxen cap al barranc de la Dòvia, llevat de les del cantó del nord-est que ho fan al de Palma Negra.

Totes desemboquen ràpidament a la costa.

El cim molt isolat presenta molt bones vistes, sobretot cap a la banda del Camp de Tarragona i la mediterrània i el seu accés és molt fàcil, gens perdedor, amb un recorregut pràcticament tot per carena. El camí està senyalitzat per abundoses marques blaves.

ACCÉS

Amb automòbil ens hem de dirigir fins a la bonica i petita vila de Pratdip, on si pot arribar per la T-311 des del Coll de Fatxes (Vandellòs), o bé des de Tarragona per la A-7, sortida 1.1.38 a Mont-roig del Camp. En arri-

bar a aquesta vila i abans d'entrar-hi trobarem a mà esquerra una desviació que porta a Pratdip per la T-310.

Fem 7 quilòmetres d'aquesta carretera i trobarem un trencall a la dreta que en 7 quilòmetres més ens durà per T-311 fins a Pratdip. La vila des d'aquesta direcció té dues entrades, a l'esquerra, separades uns 150 metres. Entre les dues entrades hi ha uns plataners a la carretera i en aquest arbres, a mà dreta, ja veureu un petit banc i un petit pal indicador. Per aquí comença la nostre ruta. Nosaltres aparquem al segon entrant al poble, on hi ha un ampli lloc per aparcar el cotxe.

RECORREGUT

En resum, l'excursió segueix un camí planer per entre bosc i cara nord i que fent alguna llaçada ens du a una carena. Aquí prenem direcció llevant i l'anem seguint fins el cim.

Les referències més importants i horaris aproximats de l'excursió són:

0 minuts.- Aparcament (220 m).

Desfem uns metres la carretera per on hem arribat, per tal d'apropar-nos als plataners i al banc, des d'on surt el camí al cim. Aquest camí és planer, força ample i un pèl emboscats. Hi destaquen els pins i la vegetació mediterrània.

5 minuts.- Trencall. (240 m). Deixem el camí per on veníem que marxa de front i, seguint les indicacions d'un petit pal de fusta, girem a la dreta per prendre un altre camí més estret i un pèl més costerut. Al cap de poc, deixem a la dreta un antic forn enderrocat, seguim planers i fent alguna llaçada per guanyar alçada. De seguit el bosc comença a minvar, es veu alguna alzina i ens situem ja a la carena, seguint les marques blaves, direcció una torre elèctrica.

25 minuts.- Primera torre elèctrica. (390 m) La superem per sota i prenem una antiga pista pedregosa que en pujada du cap a una segona torre elèctrica, ara ja sense bosc.

35 minuts.- Trencall i Pal indicador. (440 m). A l'esquerra deixem una pista planera que segons l'indicador porta al coll de la Llena. Seguim cap a la dreta direcció al Portell del Gravets i Cabrafiga, per la pista pedregosa, ara amb un fort pujant i sense deixar les marques blaves.

40 minuts.- Segona torre elèctrica. (500 m). La superem per sota direcció a una penya de roca que superarem

decantant cap a la nostra esquerra i fent una ampla llaçada.

45 minuts.- Pas dels Gravets. (640 m) Petit corredor que ens situa damunt de la penya. Marxem altre cop per carena pedregosa, seguint les marques blaves, per entre garrics i en suau pujada cap un altre penya.

1 hora.- Pas del Gos. (590 m). Superem la penya amb l'ajut d'una mà i seguim per carena planera o en aquest tram en baixada fins el cim que tenim proper.

1 hora i 10 minuts.- Puig de la Cabrafiga (614 m). Cim pedregós, ample, allargassat, amb vèrtex geodèsic, un llibre de registre i un cartell que ens orienta cap el coll de la Llena i els Meners. Bones vistes sobre el Camp de Tarragona.

HORARI

Pujada de poc més d'una hora i baixada de tres quarts d'hora.

DESNIVELL

El desnivell acumulat de l'excursió és de 410 metres de pujada i de baixada.

ÈPOCA

Es convenient anar per aquests indrets a finals de tardor, hivern o com a molt a començaments de primavera. La resta de mesos la calor fa molt feixuga l'excursió.

PUNTS D'INTERÉS

A part de la vegetació de les parts baixes i el relleu del terreny, les bones vistes es concreten en:

Des del cim i el seu entorn, si fem una mirada ràpida cap al nord ens permetrà contemplar la serra del Montsant amb tota la vall de Siurana. Un pèl cap a llevant hi ha els cingles de l'Arbolí i la serra de la Mussara. A llevant tenim totes les planes del Alt i Baix Camp i Penedès, distingint-se perfectament en dies clars les viles de Valls, Vendrell o Reus i la serra del Montmell.

Cap el sud destaca tota la costa Mediterrània amb les seves localitats i l'orografia de costa, com la punta del cap de Salou. Prop nostre, en la part muntanyosa hi ha la serra de Llaberia, just després del coll de Guix, per on venim. A ponent veiem diferents serralades com les de Tivissa o la de Cavalls. Al fons els Ports de Tortosa Beseit són inconfusibles.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és típic mediterrani litoral sud. Poca pluja, dies de forta calor i per la posició de l'indret, fort vent. Les èpoques més plujoses solen ser a la tardor coincidint amb temporals de llevant. En aquest indret no hi trobarem neu ni en el més cru hivern.

La vegetació també és de caire mediterrani, bosc de pi i d'alzines i matolls variats, com el garric, el romaní, el bruc o l'arítjol.

EQUIPAMENT

Motxilla, barret, ulleres, crema solar i roba d'abric a l'hivern. És molt aconsellable roba protectora del vent. La ruta es pot fer amb calçat tou. També recomanem dur una màquina de retratar i uns prismàtics. És aconsellable dur aigua, doncs no en trobarem pel camí.

Barcelona, 19 de novembre de 2010 •

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

SENDERISME

OLOT – MATARÓ

6ena etapa: EL MONTNEGRE

Dissabte, 30 d'abril de 2011

Per: Josep Montagut

Avui tampoc hi és el "cronista oficial". Així que farem el que podem perquè quedi constància de la sortida.

(foto: Joan Torruella)

La cinquena etapa va acabar a Riells i aquesta havia de començar a Viabrea i acabar a Collsacreu, a sobre d'Arenys de Munt. Però en Quim va decidir que, atesa la llargada de l'etapa i el desnivell, la faríem a la inversa, de Collsacreu a Viabrea, cosa que cal agrair-li i més tenint en compte la sorpresa final.

De bon matí a Sagrada Família la colla que espera fa comentaris sobre el temps i que sembla que avui farà un bon dia. Arriba l'autocar amb la gent que ha pujat a Palau Reial i sense més, emprenem l'autopista de la costa. Una brevíssima parada a Llavaneres per recollir a una companya i ens enfilem fins Arenys de Munt on fem la perceptiva parada per esmorzar. Un cop refets, seguim fins a Collsacreu

on l'autocar ens deixa enmig d'una urbanització.

Emprenem el camí per una pista de sauló, prou ampla per poder anar en grups. La pista puja i baixa suauement i a poc a poc ens anem enlairant enmig de boscos d'alzines sureres. El temps no és massa clar però de tant en tant una tímida ullada de sol ens fa preveure que el dia acabarà aclarint-se del tot.

Anem seguint el GR-83 Canigó-Mataró en sentit contrari i ens anem atansant a l'ermita de Sant Martí de Montnegre, indret on es respira pau i tranquil·litat. Fem una llarga parada, la foto de rigor i emprenem la davallada.

Em deixat la pista i el camí, degudament indicat, ens empeny avall per torrenteres rellescues de sauló que van

tallant la pista, que fa ziga-zagues, fins arribar a la casa dels Fuirosos (turisme rural). Aquí tornem a la pista que va seguint la riera de Fuirosos i que ja no deixarem fins arribar al riu Tordera.

Una anècdota curiosa: en un revolt de la pista trobem una parella de pagesos amb un senglar no massa gran i una petita cabra negra, que estan pasturant. Un dels pagesos ens explica que va recollir el senglar de petit i el va alimentar amb la llet de la cabra fins que es va espavilar pel seu compte. Això fa que ara siguin com mare i fill i pasturin junts.

(foto: Joan Tarruella)

La pista es fa pesada i no s'acaba mai. Per fi veiem l'autopista, ens hi atansem, la passem per sota i oh! sorpresa: la Tordera va prou plena per no poder-la passar a gual sense mullar-se. Així doncs, a descalçar-se, arremangar-se els pantalons i peus a l'aigua. Cal dir que fins i tot va ser un bany de peus agradable després de la caminada. No tothom però, es va descalçar, hi ha qui va preferir mullar-se i canviar-se de calçat a l'autocar. Ara hom pensa: I si haguéssim fet l'excursió en el sentit que corresponia?. De bon matí posar els peus a l'aigua freda ...Brrr! Gràcies, Quim per canviar-ho.

(foto: Joan Tarruella)

Un cop més o menys secs, seguim fins a la carretera on ens espera l'autocar. No pot entrar per l'estació de Breda-Riells-Viabrea, per mor de l'alçada del pas sota les vies i ha de recular fins a l'entrada de la població, on hi ha un pas d'alçada suficient. Cinc minuts de carretera i ja som al restaurant, final d'etapa. A partir d'aquí, com sempre: dinar, converses, etc. i cap a Barcelona falta gent. Ah sí, una variant: tot i entrar a Barcelona pel nord, primer vam anar a deixar el personal del Palau Reial i després vam recular fins a Sagrada Família per deixar la resta. Sembla que eren raons "tècniques" (!!) ●

(foto: Joan Tarruella)

A la recerca de la tempesta

VIC-SANT PERE DE CASSERRES

Dissabte, 14 de maig de 2011

Per: Quim Llop

Arribem a Vic quan encara estaven posant les parades del mercat setmanal. Veure l'aviram viu ens crida l'atenció i ens entretenim contemplant l'animada posta a punt d'una activitat llegendària.

Havent esmorzat, vint-i-sis persones iniciem, en els peus de la catedral, el camí que ens ha de dur fins a Sant Pere de Casserres. Anem pel barri vell i sortim de la “ciutat dels sants” gaudint de la seva plana amb un sol i temperatura esplèndida, no hi ha indici de tempesta.

Suaument anem guanyant alçada i ens enfilem per les primeres rampes que ens han de dur fins a Tavèrnoles. El bosc ens ombrreja el camí. Abans hem passat per l'ermita de Sant Jordi i les restes del dolmen de Puigseslloses. A l'arribada al pla de Savassona amb el castell, el poblat ibèric, la pedra del sacrifici i presidint, aquest lloc estratègic, l'església de Sant Feliuet del s.X. Gaudim de les magnífiques vistes del camí fet i el que ens queda i ens obliguem a una profitosa aturada.

Baixant ja comencem a veure els sinuosos meandres del Ter i l'inici del pantà de Sau. Arribats Fussimanya ens sentim a prop del nostre destí. No sabem que hem de superar una sifonada cap al torrent de l'Infern. El cel es comença a tapar i el vent ens refresca, cada cop més intensament. El camí, de sobte, es converteix en un corriol força accidentat que baixa sense aturador i com després d'una baixada ve una pujada, doncs, a treure les poques forces que ens resten i a remuntar fins el lloc de Casserres on està situat el Monestir. Arribats a aquest pla recuperem la respiració a mitges doncs les vistes no són massa esperançadores. Més a prop que lluny sentim la remor de la tempesta. El cel és d'un negre blavós i el vent furios ens apressa pel corriol planer fins a l'autocar arribant, els darrers, mullats per les ventades de pluja que duia la tempesta.

Al restaurant, a l'entrada del recinte, demanem permís per menjar, el que portem, i ens diuen que “nones” i ens instal·lem a fora en un moment calmat i sense pluja que ens permet

(foto: Antonio Molina)

començar a dinar. Algú comenta que no pot tardar massa en arribar la tempesta i pocs segons més tard un tro descarrega l'aiguat corresponent fent-nos retirar, precipitadament, buscant aixopluc.

Uns quants van cap a l'autocar altres van a visitar el Monestir i podem comprovar que la foscor del cel es converteix en pedra i pluja i ens deixa ben arreglats. Per la majoria, el recinte ens sorprèn per la situació i el bon treball fet de restauració el 2009.

Tornant a Barcelona, amb l'autocar, els xàfecs es van succeint fins a l'entrada de Barcelona. Quan baixem de l'autocar els "guiris" de Sagrada Família se'ns queden mirant preguntant-se d'on veníem tant xops. La resposta la van tenir més tard •

(foto: Antonio Molina)

ELISABETH EIDENBENZ

Infermera suïssa

Per molts ciutadans, la història d'aquesta heroïna, és prou coneguda, pels de l'Agrupació, que el passat mes de novembre, vam poder visitar "La Maternitat d'Elna" tenim ben fresca la pregona impressió que ens va fer "ser al lloc dels fets", sentir les explicacions ben documentades i veure el vídeo, en el que la mateixa senyora Eidenbenz, ens explicava planerament, en que consisteix aquella virtut teològica que se'n diu CARITAT. El dia **23 de maig** finava aquesta excel·lent persona i gran dona.

Transcrivim, l'article que apareix a Enciclopèdia.cat :

Treballà de mestra en diferents col·legis de Suïssa i de Dinamarca fins al 1938, any en què es traslladà a Burjassot com a voluntària de l'Associació d'Ajuda Suïssa als Nens Victimes de la Guerra. Col·laborà en tasques d'ajuda humanitària durant la Guerra espanyola de 1936-39 dins de la zona republicana i l'any 1939 passà a França. Eidenbenz impulsà des de l'Associació d'Ajuda Suïssa als Nens Victimes de la Guerra la creació de la Maternitat d'Elna, on rebieren assistència les dones embarassades recluses als camps de concentració d'Argelers, Ribesaltes, Sant Cebrià i el Barcarès, i també moltes dones joves que fugien de l'ocupació nazi i les quals foren ateses falsejant la seva identitat. Aquesta maternitat funcionà del 1939 al 1944, data en què l'exèrcit alemany la clausurà. Salvà aproximadament 400 nens de l'Estat espanyol i 200 jueus procedents d'Europa.

Fou guardonada pel govern d'Israel per la seva tasca a favor dels jueus i l'any 2002 rebé la medalla dels Justos de Nacions. Creu de Sant Jordi 2006 •

ALTES DEL MES DE MAIG

Lluís Armengol Pros
Júlia Armengol Bertran
Aborá Rial Villavecchia

Francesc Sánchez García
Edgar Sánchez Cortina

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació •

CAVA

En Francesc Reixachs, vocal del Cava Camí del Centenari, veient que s'acosta Sant Joan, està amoïnat per si algun soci de l'Agrupació podés fer curt de cava; penseu-hi, tenim cava brut reserva, molt bo, amb la xapa d'enguany. Us mostrem l'última qualificació que ha obtingut:

 eRobertParker.com

87
 points
 Drink: 2011-2012

2008 Canals Nadal Brut Reserva

The 2008 Brut Reserva spent more time on its lees resulting in a bit more richness and smoothness of texture. It should also be consumed over the next 12-18 months.

The new releases from Canals Nadal are all worthy of recommendation.

Importer: Elite Brands, Kalamazoo, MI;
www.canalsnadal.com

- Jay Miller (May, 2011)

Copyright 2011, The Wine Advocate, Inc. - Reprinted with permission

NECROLÒGICA

MARIA AUSÓ va morir el passat 30 d'abril als 87 anys. Era la vídua de Joaquim Creus, antic vocal de càmping de la Secció de Muntanya i mare de Jordi Creus (a qui està dedicat el nostre Refugi de La Molina). Expressem el nostre condol a la seva filla Núria, al seu nét Arnau i a tota la família Creus-Ausó •

PAGAMENTS

Es demana que es facin els pagaments de les diverses activitats al compte de l'A.E.C. a "La Caixa": **2100 3282 66 2200054492**.

Important: no oblideu d'indicar el vostre **nom** i el **concepte** •

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

Estada d'Alpinisme a Chamonix 2011

ESCOLA D'ESPORTS
DE MUNTANYA GLACERA

ESTADA DE FORMACIÓ D'ALPINISME A CHAMONIX DEL 1 AL 7 D'AGOST DE 2011
DIA 27 DE JUNY, A LES 20 HORES SESSIÓ INFORMATIVA DE L'ESTADA
A L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"
PADILLA 255 1er. Pis
BARCELONA

aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com
hem trencat esquemes

Tot el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, centenars de fotografies, rutes, revista... Cerca als teus companys de viatge per a escoliar, fer espeleologia, sortir el cap de setmana... a www.balmat.com

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmat@balmat.com

**1 MODA ROBA
TÈCNICA**
Gran Via C.C. 531
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**2 ESQUÍ
I TEMPS LLIBRE**
Gran Via C.C. 527
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

3 ACAMPADA
Comte d'Urgell, 72
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

**4 MUNTANYA
TÈCNICA**
Comte d'Urgell, 76
08011 Barcelona
Tel. 934 548 309

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta
08013 Barcelona
tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat
butlleti@aec.cat

web: www.aec.cat

Edita: AEC

President: Jep Tapias

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Disseny i maquetació: Xavier Sánchez
Impressió: Empòrium

Coordinador: Manuel Cabanillas

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Manuel Cabanillas, Quim Llop, Maty Gálvez, Antonio Molina, Julio Santamaría, Xavier Aznar, Jordi Pino, Cato, Joan Tarruella, Xavier Sánchez, Miquel A. Martínez, M. Jesús Salvador, Domènec Palau, Anna Tomàs, Cristina Irala, Ramon I. Canyelles, Miquel, Josep Montagut, Francesc Reixachs.